

Achtergrond informatie kringleiders:

De uitleg van Matteüs 28:19,20 vind je bij de achtergronden van de vorige les.

Bijzonder is dat de opdracht van de Heer omlijst wordt door een tweetal bijzondere uitspraken:

1. Het begint met een zelfverklaring: 'Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde.' Het werkwoord in de zin versluiert degene die gegeven heeft: God. Dat is een typische Joodse manier van spreken: om te voorkomen dat je Gods naam ijdel gebruikt, verstop je hem in het werkwoord. De tekst betekent dus, dat Jezus **van God** alle macht gekregen heeft op aarde en in de hemel. Dat hangt rechtstreeks samen met zijn bereidheid te lijden en te sterven. Zie hoe Paulus erover schrijft in Filippenzen 2:7 *En als mens verschenen, 8 heeft hij zich vernederd en werd gehoorzaam tot in de dood - de dood aan het kruis. 9 **Daarom** heeft God hem hoog verheven en hem de naam geschonken die elke naam te boven gaat, 10 opdat in de naam van Jezus elke knie zich zal buigen, in de hemel, op de aarde en onder de aarde, 11 en elke tong zal belijden: 'Jezus Christus is Heer, 'tot eer van God, de Vader.*

Het Griekse woord dat met 'macht' vertaald wordt is 'exousia'. Het betekent: volmacht, het recht om op te treden namens een ander (bijvoorbeeld de koning of te keizer, in dit geval God). Jezus heeft Gods volmacht om op aarde te regeren en te handelen, iets wat nu nog in verborgenheid gebeurt, maar straks in alle openbaarheid (Zie o.a. Openbaring 19). De Heer zegt dus tegen zijn leerlingen die Hij uitzendt, dat Hij alle volmacht heeft voor nu en altijd om te regeren. Het is ongetwijfeld bedoeld als bemoediging voor de kleine groep mensen, die een wereldwijde opdracht krijgt. Omdat de Heer de volmacht heeft kan Zijn gemeente aan het werk. Dat wordt nog duidelijker in de rest van het Nieuwe Testament. Want het woord wordt ook gebruikt om de volmacht van Jezus' volgelingen (bijvoorbeeld over demonen) te beschrijven en nog over andere zaken. Ook de

gemeente heeft volmacht gekregen, omdat ze de gemeente van Christus is.

Intermezzo: Bijzonder is, dat dit Griekse woord nergens in het Nieuwe Testament gebruikt wordt om de onderlinge verhoudingen binnen de gemeente weer te geven. We hebben dus geen volmacht ten opzichte van elkaar, geen regeermacht binnen de gemeente. Om de onderlinge verhoudingen binnen de gemeente te beschrijven gebruikt het Nieuwe Testament een heel ander begrip: Onderwerping. We worden voortdurend opgeroepen ons aan de Heer en elkaar te onderwerpen.

2. Vervolgens eindigt het bijbelgedeelte met een belofte, die laat zien hoe de verhoogde Heer verbonden is aan zijn aardse gemeente. Deze Heer, die dezelfde is gisteren en heden en voor eeuwig, is de Heer die met de gemeente is. Dat maakt dat de gemeente zijn volmacht ontvangt en mag gebruiken, dat ze bemoedigd wordt in alle beproevingen en tegenslag, dat ze kracht ondervindt in alle vervolging en dat ze uitzicht heeft op een uiteindelijke afronding van de geschiedenis en vervolmaking van het Lichaam van Christus.

Het maakt ook onze geloofsleer duidelijk. Omdat de Heer dezelfde is, komt zijn geschiedenis ons leven binnen ook al zit er 2.000 jaar verschil tussen: Het is dezelfde opgestane Heer, die ook vandaag leeft en regeert. Het maakt de opdracht actueel. Wij zijn zelf de leerlingen, die uitgezonden worden, zoals eens de eerste leerlingen. Ook in en met ons schrijft God geschiedenis. Ook vandaag hebben we de opdracht uit Matteüs uit te voeren. Samen moeten we uitzoeken hoe we dat het beste kunnen doen, in welke vormen en met welke aanpak. Maar de inhoud blijft gelijk: de boodschap van Opgestane Heer. De les geeft daar verder praktische invulling aan.